

детство той все боледувалъ. Дори, разправятъ, еднѣжъ, когато билъ на 4 години, разболѣлъ се и... умрѣлъ. Поредили го като мъртвецъ и го положили въ ковчегъ. Но при погребението, за всеобщо изумление, той отново проявилъ признаци на животъ. И колкото повече Паганини възмъжавалъ, толкова повече боледувалъ. Това било причина по-сетне често да прекъсва своитѣ концертни обиколки за доста дълго време. Дори на два пѣти презъ неговия животъ тѣзи прекъсвания траяли по 3—4 години. Чудниятъ му изгледъ, голѣмото му изкуство, лошото му здраве и странниятъ му животъ станали причина да се създадатъ всевъзможни истории и легенди за Паганини. Всѣки човѣкъ въ Италия знаелъ много нѣща за него. По-известна личностъ отъ него нѣмало. Много кръчми, търговски и други заведения били наречени на негово име. Мжжетѣ започнали да се обличатъ „а ла Паганини“, женитѣ почнали да правятъ торти „а ла Паганини“ и т. н. — изобщо всичко ново и модерно било наречено „а ла Паганини“. Тази известностъ отдавна била прехвърлила границитѣ на Италия и се прѣснала по цѣла Европа. И тамъ били любопитни да видятъ този „магесникъ“ и „чародеецъ“, „царъ на дигулката“. Но Паганини предприелъ своитѣ концертни обиколки въ Германия, Франция и Англия, когато билъ вече на 33 години. Тогава той ималъ и 6—7-годишенъ синъ (Ахилъ), който на тази възраст знаелъ нѣколко езика и служелъ за преводчикъ на баща си. Впечатлението, което Паганини произвелъ въ Европа, било неописуемо. Скъпитѣ билети за неговитѣ концерти се продавали веднага, макаръ че на втория концертъ ценитѣ имъ бивали удвоявани, на третия — утроявани и опеторявани.

Колкото изкуството на Николѣ Паганини било необикновено, толкова и неговиятъ видъ билъ чудноватъ. Той билъ много високъ и извънредно слабъ, толкова слабъ, щото правѣлъ впечатление, като че ли едва